

Augustinus bir gün kütüphanede Confessiones adlı Tanrıya ilişkin itirafları kitabını okurken kuşkucularla karşılaşır ve Tanrı üzerinden tartışmaya başlarlar, tartışma o kadar uzamıştır ki en son mahkeme heyetine kadar gitmiştir ve böylelikle tartışmanın ilk ana başlangıç sebebi şöyledir;

Augustinus: Ey erler, şu kuşkuculara bakın Tanrıyı kabul etmezler, bakın ki siz de onlar gibi yolunuzdan sapmayın, bilin ki Tanrıyı tanımayanların ve bilmeyenlerin sonu hüsrandır.

Kuşkucuların savunması: Augustinus biz 'Tanrıyı kabul ediyoruz' ya da 'Tanrı yoktur' demedik Tanrı bizim için ne vardır ne de yoktur. Var da olabilir yok da olabilir. Biz Tanrıyı kabul ettiğimiz kadar, reddederiz her ikisine de eşitizdir. Ama sen bizi Tanrı yoktur demişiz gibi suçluyorsun.

Augustinus: Tanrı yok olarak kabul eden siz, hem de Tanrı var diyebilir misiniz? Sorarım size, Tanrı vardır demek kadar aciz misiniz? Ben sizin için söyleyeyim Tanrı vardır. İnsanı yaratır ve yarattığında insanı çağırır ve bu çağırma bizler cevap veririz ve Tanrı ol dediğinde olur. Siz daha Tanrı vardır veya yoktur'u kabul edemiyorsunuz.

Kuşkucular: Augustinus siz bizi yine yanlış anladınız, biz apaçık olmayan şeyleri kabul etmeyiz, senin gibi kesin bir dilde de konuşmayız ama seni görüyorum ki Tanrı'nın var olduğuna inanmışsın, kabul etmişsin ama bizim için Tanrı ne yoktan daha az değil, ne de vardan daha fazla değildir. Bizler için Tanrının var ya da yokluğu önemli değildir. Ey Augustinus! Biz Tanrı hakkında söylenenleri ve görünüşleri sorgularız onları biliriz. Biz Tanrıyı kabul ettiğimiz kadar da reddederiz.

Yargıç: Augustinus, kuşkucuları duydun Tanrıya inanmışsın onu kabul etmişsin bununla ilgili bir görüşün var mıdır?

Augustinus: Elbette vardır. Ben kuşkucular gibi değilimdir ben Tanrıya inanır ve onun hakikatini bilirim. Bir doğruluk vardır onu taşıyanda bir ruh, bu ruh ölümsüzdür. İnsan da doğruluğu kullanarak adım atmakta ve Tanrı ol dediğinde olmaktadır. Tanrıyı bilmek hakikati bilmektir.

Yargıç: Ey kuşkucular Tanrıyı hem reddeder hem kabul edersiniz onu anladım peki siz hiç mi bir şeyi kabul etmezsiniz?

Kuşkucular: Biz sadece görünüşleri kabul ederiz, biz sadece şeylerin bize nasıl görüldüğüyle ilgileniriz, varlığıyla veya yokluğuyla değil. Eğer biz Tanrıyı kabul edersek dogmatik olmuş oluruz o yüzden bundan kaçınırız. Biz Tanrı üzerine neler söylenmiş onunla ilgileniriz, belirsiz olan şeyleri ne kabul eder ne de reddederiz her ikisi de bize eş değerdir.

Augustinus: Zaten Tanrıyı anlamamız için inanmanız gerekir, inanmanız için de anlamamız. Tanrıya insan bu şekilde inanır ve anlar. Önemli olan ise Tanrıyı aramaktır sizler Tanrıyı arasaydınız eğer kendinizi de

bulur ve bilirdiniz. Sizlerin inanması için Tanrıyı aramanız lazım çünkü Tanrıyı aramak kendini aramaktır. Anlıyorum ki Tanrıyı ve kendinizi hiç aramamışsınız sadece Tanrı üzerine söylenmiş şeylerle ilgilenmişsiniz, görünüşlere inanmışsınız. Bu sadece bana göre kolayca kaçmaktır.

Yargıç: Kuşkucular, Augustinus'u duydunuz diyecek bir şeyiniz var mıdır?

Kuşkucular: Sayın yargıç öncelikle Augustinus'un şu sözlerine açıklık getirmek isterim kolayca kaçmak olarak ifade ettiği şey bizim için basit, yalın anlamlarla düşündürmektir. Kesinlik olduğu yerde ve kendi görüşümüzü belirttiğimizde aslında bu kolayca kaçmak değil midir? Çünkü siz bir görüşü benimsediğinizde diğerini reddetmiş olursunuz. Ancak biz kuşkucular iki görüşü de ele alır ve benimseriz buna kolayca kaçmak denmez. Asıl sizin tek bir Tanrıyı benimseyip diğer olası şeyleri göz ardı etmenize kolayca kaçmak denilir.

Augustinus: Tanrıya inanmak kolayca kaçmak değildir. Aksine inanmak ben varım demektir, düşündürmektir. Düşünmek içinde çeşitli deneyimler elde edersiniz, yanılırsınız zaten eğer yanılıyorsanız varsınızdır, çünkü var olmayan yanılmaz. Tanrıya ulaşmak ve inanmak için de adımlar vardır bunlar hiç de kolayca kaçılacak adımlar değildir.

Yargıç: Kuşkucular ve Augustinus ikinizi dinledim, artık tartışmanızda bir karar verilmesi lazımdır. İkiniz de kendi görüşlerinizi savunmakta eminsiniz sizin düşüncelerinizi değiştiremeyeceğimiz aşikâr. Bu yüzden size iki seçenek sunacağım birinci seçeneğim ikiniz de birbirlerinizin görüşlerinizi kabul edeceksiniz, ikincisi ise reddedip idam edileceksiniz.

Augustinus: Sayın yargıç Tanrıyı kabul eden ben şimdi nasıl yok sayarım, her ikisine de nasıl eşit olurum, Tanrı benim için varoluştur, ruhtur, içe ve dışa dönmedir. Bunu kabul edemem ikinci seçenek benim için bir nimettir.

Kuşkucular: Sayın yargıç, bizler zaten Tanrıyı reddetmiyoruz, onun var olduğunu da kabul etmiyoruz, Augustinus'un görüşlerini hem reddediyoruz, hem de kabul ediyoruz biz kuşkucular seçim yapmayız ancak görünüşlerden yola çıkarak birinci seçeneği seçmekteyiz.

Böylelikle yargıcın sunmuş olduğu seçeneklerle Augustinus idamı kabul etmesiyle düşüncelerinden vazgeçmeyerek zehirli içeceği içmiş yaşamını sonlandırmıştır. Kuşkucular ise ikinci seçenikle hayatlarına devam etmektedirler. Böylelikle tartışma son bulmaktadır.

